

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ι Α Ι Α Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

(304-308)

SUMMARIUM.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1-66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67-162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163-283). Quo facto, Hector ad pugnandum redit, et novam ardorem iniicit suis (284-309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310-400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiakis dimicationi eripitur (401-488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489-596). Machaonem, Nestoris curru praeterventem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentia cogniturum (597-617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserriam fortunam proelii edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618-803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804-848).

I Δ I A

α μ ε ν ο

ὅς δ' ἐκ λεγέων πα
πό, ὃ ἀθανάτω
ἔριδα προῖα
πύλων, πόλεμοιο τ
ἔν' Ὀδυσσῆ
ἐν μεσοῖσι ἔσ
ἐν ἔν' Αἰάτος ἀ
ἔν' Ἀχιλλῆος το
πῶν, ἠροῦν πῖον
ἔν' ἑστῆ ἦσε δε
ἔν' Ἀγαιῶν δέ
ἔν' ἀλλήτων πολ
ἔν' ἄφαρ πόλε
ἔν' ἠλαφροῦσι
ἔν' ἔβρον
ἔν' ἔν' ἀν
ἔν' ἔν' ἀν
ἔν' ἔν' ἀν
ἔν' ἔν' ἀν

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φώς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτει νηὶ μελαίνῃ, 5
ἣ ᾧ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ ᾧ ἔσχατα νῆας εἴσας
εἶρυσαν, ἠγορήη πίσυνοι καὶ κάρτει χερσῶν.
ἐνθα στυῶσ' ἠῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

- καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κνάνοιο,
 25 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κνάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσιν εἰκότες, ἄστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κνάνοιο.
 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 κνάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυῦνται.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κνέην θέτο, τετραφάληρον,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 45 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκίηνης.

Ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκόμεν αὐθ' ἐπὶ τάφῳ·
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό. 50

φθάν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφῳ κοσμηθέντες·
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἤκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶν πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὤς, τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβρον καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθην.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ,
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδν νέφεα σκίοεντα·
 ὡς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πνυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ 65
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὡς,
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75

- σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἤχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσι βρούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγισε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κῦδεϊ γαίω,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 χαλκοῦ τε στεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 Ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ' ἀνῆρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
 90 τῆμος σφῆ' ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον, Ὀϊλήα πλήξιππον.
 ἦτοι ὄγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρὶ
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρου οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὄστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιίδυσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ἔ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί·
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110

γινώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἔξ Ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηϊδίως συνέαξε, λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 ἔλθων εἰς εὐνήν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115

ἢ δ' εἶπερ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πικνὰ καὶ ὕλην,
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὄρμης·
 ὡς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον 120

Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ· 125

τοῦπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκίας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κνηθητήν· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὣς,
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γονναζέσθην· 130

Ζῶγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κέϊται,
 χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἄπερείσι ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζωούς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστίον,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,

αὐθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη.

145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἵππηϊας - ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῶ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.

155 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη·
 πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κόρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἠριόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ.
 Ἀτρείδης δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170

ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὡς,
 ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγαῖ,
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν, 175

πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺν τε τεῖχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185

Βάσκη ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἔνισπε.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντι ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἴδῃ,

εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰοῖν·

εὖρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

200 Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεὺς με πατὴρ προσέηκε, τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρεῖς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθι

205 μάρνασθαι δῆϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ ἡ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ,
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

210 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
Ἐκτορ δ' ἐξ ὄρεων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
ὄτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιω αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στᾶν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,

220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἑόντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἤβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἑὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὃς ὅρα τότ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη, μόλιβος ὣς, ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τόγχε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς, ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπᾶσσατο· τὸν δ' ἄορι πλήξ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὃς ὃ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτροῦ, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρῆστυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά εἰ πένθος

- 250 ὀφθαλμούς ἐκάλυψε, κασιγνήτιο πεσόντος.
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ὀίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 255 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγγος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἂν ὁμίλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
- 260 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἶσω.
 Ἀντάρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
- 265 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰμὶ ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 ἀντάρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, πᾶνσατο δ' αἶμα,
 ὄξεϊαι δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα,
- 270 δριμύ, τό, τε προῖεῖσι μυγοστόκοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὡς ὄξεϊ ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
- 275 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

Ὡς ἔφαθ' ἠρίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτῶρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας· 285

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 οἴχετ' ἀνήρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθύς ἐλάυνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν καπρίῳ ἢ λέοντι·
 ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἀρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
 ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὑστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Ἀντόνοον καὶ Ὀπίτην,
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἢ δ' Ἀγέλαον,
 Αἴσυμνόν τ' Ἰλῆον τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὄγ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν· ὡς ὅποτε νέφεα Ζεφύρος στρυφελίξῃ 305
 ἀργέστια Νότιοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑπόσε δ' ἄχνη

- σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτιο ἰωῆς·
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
- 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο,
 καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλειτ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
- 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
 ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίννυθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥεπερ ἡμῖν.
- 320 Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀντάρ Ὀδυσσεύς
 ἀντίθεον θεράποντα, Μολλίονα, τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαιυσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὁμίλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
- 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
 ὡς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δῆμον ἀρίστω,
 νῆε δ' ὡς Μέροπος Περικωσίον, ὅς περὶ πάντων
- 330 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπήυρα·
- 335 Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
 Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,

ἔξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστιροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
 ἐγγύς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγύς ἔοντα·

Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσμιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλήφιν, 350
 ἄκρον κακὸν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,
 τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
 στῆ δὲ γυνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχειῇ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἐρωήν,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἔς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360

δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365

εἴ ποῦ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κηεῖω.

- Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο,
 370 Τυδείδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας,
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 380 Βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
 νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὐτῶ κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἶτε σε πεφρίκασι, λείονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 385 τοξότα, λωβητήρ, κέρρα ἀγλαέ, παρθενοπίπτα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθεῖς,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεται αὐτῶς.
 οὐκ ἀλέγω, ὡσεὶ με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκτιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπάυρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδροφοί εἰσι παρειαί,
 395 παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων

πύθεται· οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἢ γυναιῖκες. 395

Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἐλθὼν

ἔστη πρόσθ'· ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρεμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέ-
βωμαι,

πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἀλώω 405
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστιάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ', ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστιῶν·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσιν γένυσσιν·
ἀμφὶ δέ τ' αἰσσοῦνται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔόντα·
ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὸ φίλον, ἐσσεύοντο
Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὄξει δουρί·

- αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἵξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὐτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σῶκοιο
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στή δέ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ διοϊσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὣς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσην·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γινῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καιρίον ἦλθεν·
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἄ δειλ', ἢ μάλα δή σε κικάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπάλλῳ.
 Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένω ἐν δόρου πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,

φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.

ἄ δειλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοὶ
 ὤμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.

455

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

460

αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἠΰσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεον, ἐγγύς ἑόντα·

Αἴαν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετο φωνή,
 τῷ ἱκέλη, ὥσει ἑ βιώατο μῦνον ἑόντα

465

Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω, μήτι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

470

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὸ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν

Τρῶες ἔπονθ', ὥσει τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἠλυξε πόδεσσιν

475

φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

- 480 ἐν νέμεϊ σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὡς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωσ
 αἴσσωσιν ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἦντε πύργον,
 στή δὲ παρεῖξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἕξαγ' ὄμιλον,
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
- 490 Πριαμίδην, νόθον υἷόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα·
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην,
 ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὸς ἄζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
- 495 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 πεύθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρονατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρον· τῆ ῥα μάλιστα
- 500 ἀνδρῶν πίπτει κάρηνα, βοή δ' ἀσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει, μέρμερα ῥέζων
 ἔγχει θ' ἵπποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιόδδισαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,

μήπως μιν, πολέμοιο μετακλιθέντος, ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510

ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο· παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἠητὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.
[ἰούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.] 515

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γεργήμιος ἱππότητα Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο· παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἠητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπιγλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἔκτορι παρβεβαῶς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἰπτῆες πεζοὶ τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λυγρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἰόντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στεῖβοντες νέκυσάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἀντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535
ἄς ἄρ' ἄφ' ἰππειῶν ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἶετο δῦναι ὄμιλον

- ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίννυθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Αἴαντος δ' ἄλεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 [Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 545 στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον·
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γοννὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 550 οἴτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι,
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάστε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
 555 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
 ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 κωθήης, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιῆ αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,

αὐτῖς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπιάσκετο φεύγειν.

πάντας δὲ προέεργε θεῶας ἐπὶ νῆας ὀδεύειν·

αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγῦ 570

ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,

ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·

πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγῦ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπανρεῖν,

ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρῶος ἄσαι.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 575

Εὐρύπυλος, πνικνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν·

στήθεα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,

ἦπαρ ὑπὸ προπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον

ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστώ

δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἄλεινῶν. 585

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

στήτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ

Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ εἴ φημι

φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηκέος· ἀλλὰ μάλ' ἀντην 590

ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,

δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,

στήθ' ἐμεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθόμενοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληΐαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·

600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρόμνῃ μεγακῆτεϊ νηΐ,
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἕον Πατροκλῆα προσέειπεν,
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας,
 ἔκμολεν ἴσος Ἀρηΐ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμεϊο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Δίε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 610 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦτοι μὲν τάγ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν,
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμανῖαι.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἐταίρω·
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ὅ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πονλυβότειραν·
 620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλός· ἀντάρ' ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἔλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κνκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,

τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἅπαντων.

ἢ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῶ ὄψον, 630

ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἄκτῆν·
 παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο· δῶα δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 πλεῖον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκνῦα θεῆσιν,
 οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν· 640

πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὠπλισσε κνκείῳ.
 τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιέ Διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πνθῆσθαι,
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτός 650

γιγνώσκω· ὄροα δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ.

εὐ δὲ σὺν οἴσθα, γεραιέ Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος

- δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
 655 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωσε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης·
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἢ δ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστώ·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἠγάγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,
 665 ἐσθλὸς ἔων, Δαναῶν οὐ κήδεταί, οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἢ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; — οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ', οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 670 εἶθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὡς ὀπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καδ' δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῶται.
 λιγίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῖον εἶσω

ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεΐς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν, 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλει ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι, κεκακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἦμεν. —
 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλεὺς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. — 695
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ παῦ μὲγ' οἰῶν
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μὲγ' ὀφείλει ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι' ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχείας
 κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 [δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολιόνη θωρήσσοντο,
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δὲ τις Θουρόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,

- τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλον ἤμαθ' ὀντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔννηχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Πηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυπεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμηῖα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζός περ ἐών· ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διᾶν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρθεον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοῦν ἄγελαίην,
 730 δόρυπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 καὶ κατεκομήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθίειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἀρης.
 735 εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀνγείαιο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,

ἢ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεΐα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί.
 ἤριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα, 745
 ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδάξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατῆρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἤερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτούς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἶποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοίγε Μενόϊτος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἔόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὣς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετιάοντας,

- 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὔρομεν ἔνδον,
 ἠδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα. γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πλονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
- 775 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοις ἱεροῖσιν.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ, τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
- 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἀμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
- 785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
- 790 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφροني, αἴ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 παρειπῶν; ἀγαθῆ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δὲ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
- 795 καὶ τινὰ οἱ πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προσέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,

αἶ κέ σε τῶ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ν ὄρνευ·
 βῆ δέ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἔξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·

ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 Διογενῆς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἴστῳ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δέ νότιος ῥέεν ἰδρώς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δέ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ὃ ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες!
 ὣς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κίνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, Διοτρεφῆς Εὐρύπυλ' ἦρωσ· 820
 ἢ ὃ ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί,
 ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 οὐκέτι, Διογενῆς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 χερσὶν ὑπο Τρῶων· τῶν δέ σθένος ὄρνεται αἰέν·

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰσιόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν
 830 νίζ' ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε,
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἴητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἴητῆρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίεσσι ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρονοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινόν
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρῆν,
 χερσὶ διατρίψας, ὀδννήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, πάνσατο δ' αἷμα.